

अभ्य

“हरामि रामसौमित्रो मृगी भूत्वा मृगद्युवौ ।
उद्योगमभ्यमित्रौ यथेष्टं त्वच्च सन्तनु” ॥
इति भट्टिकाये ।)

अभ्यमित्रः, पुं, (अभिमित्रस्य शत्रोरभिमित्रं अभ्य-
योभावः, अभ्यमित्रमलङ्कामीत्यधिकारे अभ्यमित्र
+ क्त तस्य ईयः ।) अभ्यमित्रः । इत्यमरः ॥

अभ्यमित्रः, पुं, (अभ्यमित्र + पूर्ववत् यत् ।) स्वसा-
मर्थ्यवशेन शत्रुसम्मुखगमनकर्ता । युद्धस्थले
शत्रुसम्मुखगामी । तत्पर्यायः । अभ्यमित्रः २
अभ्यमित्रोः ३ । इत्यमरः ॥

“तमुद्यतनिश्रातासिं प्रत्यवाच जिजीविषः ।
मासीधोऽनुनयंस्त्रासादभ्यमित्रोभवामि ते” ॥
इति भट्टिकाये ।)

अभ्यर्णः, चि, (अभि + अर् + क्तः, आविर्दूष्ये इङ्-
भावः खल्वच् ।) निकटं । इत्यमरः । (आसनः ।
निकटवर्त्ति ।) “तीव्रः स्मरसन्तापो न तथादौ बा-
धते यथासन्ने । तपति प्रादृषि नितरामभ्यर्ण-
जलागमो दिवसः” । इति रत्नावली । “उच्यन्तां
सैनिकाः न कैश्चिदाश्रमाभ्यर्णभूमयः परिक्रा-
म्यन्तां” । इति महावीरचरिते । समीपं । सन्नि-
धानं । अन्तिकं । “अभ्यर्णे परिरभ्य निर्भरसुरः
प्रेमान्धया राधया” । इति गीतगीतिरे ।)

अभ्यवकर्षणः, स्त्री, (अभि + अव + कृष् + भावे ल्युट् ।)
श्रद्धादेरुत्पादनं । तत्पर्यायः । निर्हारः २ ।
इत्यमरः ॥

अभ्यवस्कन्दः, पुं, (अभि + अव + स्कन्द + घञ् ।)
निःशक्तीकरणाय शत्रुभिर्दीयमानः प्रहारः ।
तत्पर्यायः । अभ्यासादनं २ प्रपातः ३ घाटी ४ ।
इति हेमचन्द्रः ॥

अभ्यवस्कन्दनं, स्त्री, (अभि + अव + स्कन्द + भावे
ल्युट् ।) निःशक्तीकरणाय शत्रुभिर्दीयमानः प्रहारः ।
शत्रुसम्मुखगमनं । इत्यमरभरतौ ॥

अभ्यवहारः, पुं, (अभि + अव + ह + भावे घञ् ।)
भक्षणं । आहारः । इति हेमचन्द्रः ॥

अभ्यवहृतं, चि, (अभि + अव + ह + क्तः ।) भुक्तां ।
खादितं । इत्यमरः ॥

अभ्यसनं, स्त्री, (अभि + अस + ल्युट् ।) अभ्यास-
करणं । पौनःपुन्येन करणं चिन्तनञ्च । यथा,—
“स्यादभ्यासोऽभ्यसनेऽन्तिके” । इति मेदिनी ॥
(अभ्यासः । पौनःपुन्येनैकक्रियाकरणं । पुनःपुनः
यावत्तनम् ।

“विद्यामभ्यसनेनेव प्रसादयितुमर्हसि” ।

इति रघुः ।

“साध्याभ्यसनञ्चैव वाङ्मयं तप उच्यते” ।

इति गीता ।)

अभ्यसूया, स्त्री, (असू उपतापे हिंसायाञ्च, कण्ठा-
दित्वात् यक् + भावे अस्त्रियामाय् ।) असूया ।
गुणेषु दोषारोपणं । यथा । “चैत्रस्य दानं ता-
मसं” । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (“अनिहतं
भूतिषु भूद्वरेण सत्कारकालेऽपि हताभ्यसूयम्” ।
इति भट्टिकाये” । ईर्ष्या । विद्वेषः । औद्वत्या-
दन्त्यगुणद्वेष्टिनामसहिष्णुता ।

अभ्या

“किनाभ्यसूया पदकाङ्क्षिणा ते ।
नितान्तदीर्घैर्जनिता तपोभिः” ।

इति कुमारसम्भवे ॥

“प्रत्यावृत्तस्त्वयि करुण्यं स्यादनन्त्याभ्यसूयः” ।

इति मेघदूते ।)

अभ्याकाङ्क्षितं, स्त्री, (अभि + आ + काङ्क्षि + भावे
क्तः, इदित्वात् ।) मिथ्याभियोगः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ मित्रादाद्योया इति भाषा ।

अभ्याख्यानं, स्त्री, (अभि + आ + ख्या + ल्युट् ।)
मिथ्याभियोगः । मिथ्याविवादः । श्रुतं मे धारय-
सीत्यादि मिथ्याद्वानं । इत्यमरभरतौ ॥

अभ्यागतः, पुं, (अभि + आ + गम् + कर्त्तरि क्तः ।)
अतिथिः । इति हेमचन्द्रः ॥ “स च ज्ञातपूर्व-
गृहगतः” इति श्रीधरस्वामी ॥

“बालो वा यदि वा वृद्धो युवा वा गृहमागतः ।
तस्य पूजा विधातव्या सर्वत्राभ्यागतो गुरुः” ॥
इति हितोपदेशे ।)

अभ्यागमः, पुं, (अभि + आ + गम् + अच् ।) समीपं ।
मारणं । युद्धं । वैरं । अभ्युत्थानं । इति विश्वः ॥
(घातः । प्रहारः । शत्रुता । विरोधः । समीपं ।
अन्तिकं । सन्निधानं ।

“अभ्यागमो विरोधाजिघाताभ्युद्गमनान्तिके” ।
इति मेदिनी ॥ सम्मुखगमनं । उपस्थितिः ।
“का त्वं शुभे कस्य परिग्रहे वा
किं वा मदभ्यागमकारणं ते” ।
इति रघुवंशे ।)

अभ्यागारिकः, चि, (अभ्यागारे तद्गतकर्मणि आ-
एतः, टन् तस्य इकः ।) कुटुम्बव्यापृतः । पुत्र-
दारादिपौषण्ययः । इत्यमरः ॥

अभ्यादानं, स्त्री, (अभि + आ + दा + भावे ल्युट् ।)
आरम्भः । इत्यमरः ॥ प्रथमारम्भः । इति राय-
सुकुटः ॥

अभ्यान्तः, चि, (अभि + आ + अभ् + कर्त्तरि क्तः
इङ्भावः, पठे अभ्यामितः ।) रोगी । इत्यमरः ॥
अभ्यामर्दः, पुं, (अभ्यामृद्यतेऽच्, अभि + आ + मृद्
+ आधारे घञ् ।) संग्रामः । इत्यमरः ॥

अभ्याशः, चि, (आभिसुख्येनाश्रये व्याप्यतेऽनेन,
अश्रू यातो करणे घञ् ।) समीपं । इत्यमरटी-
कायां रायसुकुटः ॥

अभ्यासः, पुं, (आभिसुख्येनास्यते क्षिप्यते, असुक्ष्मे
कर्मणि घञ् ।) अभ्यसनं । आहृतिः । इति मे-
दिनी ॥ शराभ्यासः । तत्पर्यायः । खुरली र योग्या
३ । इति त्रिकाङ्गशेषः ॥ समीपे चि । इत्यमरः ।
चित्तस्यैकस्मिन्नभ्यन्तरे बाह्ये वा प्रतिमादावात्मने
सर्वतः समाहृत्य पुनः पुनः स्थापनमभ्यासः ॥
यथा,—

“अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छामुं धनञ्जय” ।

इति भगवद्गीताटीकायां नीलकण्ठः ॥

अभ्यासादनं, स्त्री, (अभि + आ + सद् + णिच् +
ल्युट् ।) निःशक्तीकरणाय शत्रुभिर्दीयमानः प्रहारः ।
शत्रुसम्मुखगमनं । इत्यमरभरतौ ॥

अभ्याहारः, पुं, (अभि + आ + ह + भावे घञ् ।)

अभ्यु

अभिहारः । चौथे । इत्यमरटीका ॥ (अभि-
ग्रहणं । भोजनं । आहारः ।)

अभ्युत्थानं, स्त्री, (अभि + उत् + स्था + भावे ल्युट् ।)
गौरवं । इति हेमचन्द्रः ॥ आसनादेरुत्थानं ।
यथा,—

“यदा यदा च धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं व्रजाम्यहम्” ॥

इति श्रीभगवद्गीता ॥ (ख्यातिः । कीर्तिः । यशः ।
गौरवेणोत्थानादिना प्रत्युद्गमनं । “अलमलम-
भ्युत्थानेन, ननु सर्वस्वाभ्यागतो गुरुरिति भवने-
वास्माकं पूज्यः” । इति नागानन्दः ।

“नाभ्युत्थानं क्रिया यच्च नालापा मधराक्षराः ।
गुणदोषकथा नैव तस्य हर्म्यं न गम्यते” ॥

इति पञ्चतन्त्रे । अभ्युदयः । अभ्युन्नतिः ।

“नवाभ्युत्थानदर्शिन्यो ननन्दः सप्रजाः प्रजाः” ॥

इति रघुवंशे । सूर्योदयः । उदयः । उद्भवः ।)

अभ्युदयः, पुं, (अभि + उत् + इन् + अच् ।) इङ्-
लाभः । विवाहादिः । इति आभ्युदयिकशब्दार्थे
आदृतत्वं ॥ सर्वतोभावेनोदयः । अर्थाद्धनजनादि-
वृद्धिः । यथा,—

“राजद्वन्द्वयोऽस्तु वल्लनकवे हस्ते किमास्ते तव

श्लोकः कस्य कवेरमुष्य कृतिनस्तत् पद्यतां पद्यते ।

किन्वासामरविन्दसुन्दरदृशां प्राक्चामरान्दोलना-

दुद्वेष्टद्वजवल्किदङ्गाभगाल्कारः क्षणं वार्यतां” ॥

इत्यस्य पूर्वार्द्धे वल्लनकविकर्णोत्तराजयोर्वीक्ष्यं

शेषार्द्धे कालिदासस्य ॥ (उन्नतिः । समृद्धिः ।

“विपदि धैर्यमथाभ्युदये क्षमा सदसि वाक्पटुता

युधि विक्रमः” । इति हितोपदेशे । पराक्रमः ।

वीर्यं । प्रभावः । “यद्वाङ्मयं अभ्युदयानुजीविनो

यदुप्रवीराः” । इति भागवतपुराणं ।)

अभ्युदितः, चि, (अभि + उत् + इन् + क्तः ।) यस्मिन्

सुप्ते सूर्यो उदेति सः । सूर्योदयकालशायी ।

इत्यमरः ॥ उदयप्रातः । यथा,—

“माघे मासि रटन्त्यापः किञ्चिदभ्युदिते रवौ ।

ब्रह्मप्लमपि चाखण्डलं कं पतन्तं पुनीमहे” ॥

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (अभितः सर्वतः उदति-

शयेन इतं गतं प्रातर्विहितं कर्मास्मादिति व्युत्-

पत्त्या सूर्योदयकाले निद्रया अननुष्ठिततत्कालो-

चितक्रियाकलापः ।)

अभ्युपगतः, चि, (अभि + उप + गम् + क्तः ।) स्वी-

कृतः । अङ्गीकृतः । इति हेमचन्द्रः ॥

“प्रियाभ्युपगते राज्ये पाण्डवा मधुसूदन ।

जिताः शत्रुनिना राज्यं तत्र किं मम दुष्कृतं” ॥

इति महाभारते । समीपागतः । अन्तिक-

समागतः । अनुमितः । निर्द्धारितः । सिद्धान्त-

तया निरूपितः । सट्टशीभूतः । सन्निकष्टः ।)

अभ्युपगमः, पुं, (अभि + उप + गम् + भावे अच् ।)

स्वीकारः । इत्यमरः ॥ निकटागमनं । इति

मेदिनी ॥ (अङ्गीकारः । प्रतिज्ञा । “प्रसीदेति

ब्रूयामिदमसति कोपेन घटते करिष्याम्येवं नो

पुनरिति भवेदभ्युपगमः” । इति रत्नावली । अनु-

मतिः । अनुमोदनं ।